Euroopan unionin neuvosto

Bryssel, 1. joulukuuta 2016
(OR. en)

15070/16

SOC 763
EMPL 512
ECOFIN 1143
EDUC 411

ILMOITUS

Lähettäjä:	Pysyvien edustajien komitea (Coreper I)
Vastaanottaja:	Neuvosto
Ed. asiak. nro:	14366/16 SOC 703 EMPL 482 ECOFIN 1037 EDUC 375
Kom:n asiak. nro:	14358/16 ECOFIN 1033 UEM 362 SOC 699 EMPL 479 COMPET 581 ENV 709 EDUC 372 RECH 312 ENER 383 JAI 938 EUROGROUP 22
Asia:	Suositus NEUVOSTON SUOSITUKSEKSI euroalueen talouspolitiikasta

I JOHDANTO

Komissio esitti 16. marraskuuta 2016 syksyn talouspoliittisen paketin, johon kuuluu vuotuinen kasvuselvitys, varoitusmekanismia koskeva kertomus ja ehdotus yhteiseksi työllisyysraportiksi. Edellisvuoden tapaan pakettiin sisältyi myös ehdotus neuvoston suositukseksi euroalueen talouspolitiikasta tarkoituksena päästä euroalueen ja kansallisten näkökohtien parempaan yhdentämiseen EU:n talouden ohjausjärjestelmässä.

Paketista käy ilmi, että EU:n talous elpyy ja että vaikka elpyminen on edelleen haurasta, on sen määrä jatkua. Samanaikaisesti elpyminen on enenevässä määrin työpaikkoja luovaa, vaikka työllisyys ja sosiaaliset tulokset vaihtelevatkin edelleen jäsenvaltioissa. Tämän vuoden prioriteetteja ovat investointien palauttaminen, rakenneuudistusten jatkaminen ja vastuullisesta finanssipolitiikasta huolehtiminen ottaen huomioon politiikan jatkuvuuden ja keskittyen täytäntöönpanon lujittamiseen. Sosiaaliset näkökohdat otetaan paremmin huomioon eri prioriteeteissa.

II EUROALUETTA KOSKEVA SUOSITUS

Euroaluetta koskevan suosituksen aikataulua ennakoiden komiteoiden puheenjohtajat (talouspoliittinen komitea euroaluekokoonpanossa, työllisyyskomitea ja sosiaalisen suojelun komitea) ilmoittivat nykyiselle ja tulevalle puheenjohtajavaltiolle yhteisymmärryksensä euroaluetta koskevan suosituksen käsittelystä ja sitoutuvansa tekemään tiiviistä yhteistyötä antaakseen lausuntonsa hyvissä ajoin ja koordinoidusti. Tässä noudatetaan maakohtaisten suositusten toistuvaa käytäntöä ja viime aikojen pyrkimyksiä vahvistaa sosiaalipoliittista ohjausjärjestelmää, myös eurooppalaisen ohjausjakson sisällä.

Työllisyyskomitea ja sosiaalisen suojelun komitea pitivät yhteisen kokouksen 21. marraskuuta analysoidakseen ja keskustellakseen suosituksen työllisyys- ja sosiaalipoliittisista näkökohdista. Komiteat sopivat joistakin muutoksista komission tekstiin. Tämän jälkeen komiteoiden puheenjohtajat esittelivät muutokset euroalueen kokoonpanossa 22. marraskuuta kokoontuneelle talouspoliittiselle komitealle. Tässä yhteydessä tehtiin vähäisiä muutoksia.

Euroaluetta koskevan suosituksen työllisyys- ja sosiaalipoliittiset näkökohdat sisältyvät **suositukseen 3** ja **johdanto-osan 5 kappaleeseen.** Työllisyyskomitean ja sosiaalisen suojelun komitean muutokset sisällytettiinkin kyseisiin osiin. Lisäksi viitteisiin ja johdanto-osan 3 kappaleeseen lisättiin kaksi vähäisempää muutosta, jotka ovat luonteeltaan teknisempiä/menettelyyn liittyviä.

Tekstissä otetaan huomioon euroalueen kokoonpanossa kokoontuneen talouspoliittisen komitean hyväksymät muutokset, jotka koskevat ainoastaan TSTK-neuvoston toimivaltaan kuuluvia osia (johdanto-osan 3 ja 5 kappale). Ecofin-komiteoissa käsitellään parhaillaan tekstin muita osia, joten niihin saattaa tulla vielä muutoksia.

Pysyvien edustajien komitea tarkasteli ehdotusta (asiak. 14366/16) 30. marraskuuta ja sopi viisumeita koskevaan tekstiin tehtävästä vähäisestä muutoksesta, joka on **lihavoitu**. Komiteatasolla komission ehdotukseen tehdyt muutokset (asiak. 14358/16) on **lihavoitu** ja poistot on merkitty hakasulkein **[…]**.

III LOPUKSI

Pysyvien edustajien komitea päätti toimittaa euroalueen talouspolitiikkaa koskevan suositusehdotuksen TSTK-neuvostolle.

TSTK-neuvostoa pyydetään hyväksymään liitteessä oleva muutettu teksti euroaluetta koskevan suosituksen työllisyys- ja sosiaalipoliittisista näkökohdista.

Suositus

NEUVOSTON SUOSITUKSEKSI

euroalueen talouspolitiikasta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 136 artiklan yhdessä sen 121 artiklan 2 kohdan kanssa,

ottaa huomioon julkisyhteisöjen rahoitusaseman valvonnan sekä talouspolitiikan valvonnan ja yhteensovittamisen tehostamisesta 7 päivänä heinäkuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1466/97[1] ja erityisesti sen 5 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon makrotalouden epätasapainon ennalta ehkäisemisestä ja korjaamisesta 16 päivänä marraskuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1176/2011[2] ja erityisesti sen 6 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission suosituksen,

ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston päätelmät,

ottaa huomioon talous- ja rahoituskomitean lausunnon,

ottaa huomioon talouspoliittisen komitean lausunnon,

ottaa huomioon työllisyyskomitean ja sosiaalisen suojelun komitean lausunnon työmarkkina- ja sosiaalipoliittisista kysymyksistä,

[1] EYVL L 209, 2.8.1997, s. 1.
[2] EUVL L 306, 23.11.2011, s. 25.

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Euroalueen talouden elpyminen jatkuu, mutta on edelleen haurasta. Viime vuosina on tapahtunut huomattavaa edistystä: vuodesta 2015 euroalueen reaalinen BKT on elpynyt kriisiä edeltäneelle tasolle, ja työttömyys on laskenut alimmalle tasolleen vuosien 2010–2011 jälkeen. Kokonaiskysyntä on kuitenkin vaimeaa, ja inflaatiovauhti alittaa reilusti tavoitteen, vaikka Euroopan keskuspankki on harjoittanut erittäin elvyttävää rahapolitiikkaa. Kasvua haittaavat kriisin jälkivaikutukset, kuten sitkeät makrotalouden epätasapainot ja suuri velkaantuneisuus talouden kaikilla sektoreilla. Nämä tekijät edellyttävät velkaantuneisuuden purkamista ja vähentävät kulutusta ja investointeja varten käytettävissä olevia resursseja. Lisäksi euroalueen talouden kasvupotentiaali on ollut pitkän aikaa laskusuunnassa, ja kriisi on entisestään vahvistanut tätä suuntausta. Vaikka tilanteen paranemisesta on merkkejä, jatkuva investointivaje ja korkea työttömyysaste uhkaavat entisestään heikentää kasvunäkymiä. Euroalueen talouden tasapainottaminen on jatkunut epäsymmetrisesti. Ainoastaan nettovelalliset maat korjaavat epätasapainojaan, mikä on johtamassa vaihtotaseen ylijäämän kasvuun. Euroalueen jäsenvaltioita kehotetaan osana G20-ryhmässä tehtyä globaalia sopimusta käyttämään kaikkia raha-, finanssi- ja rakennepoliittisia välineitä erikseen ja yhdessä, jotta saadaan aikaan vahvaa, kestävää, tasapainoista ja osallistavaa kasvua.

(2) Kunnianhimoisilla rakenneuudistuksilla olisi edistettävä moitteetonta ja tehokasta henkilö- ja pääomaresurssien uudelleenkohdentamista sekä autettava vastaamaan haasteisiin, jotka liittyvät käynnissä oleviin teknisiin ja rakenteellisiin muutoksiin. Tarvitaan uudistuksia, joilla luodaan yritystoiminnalle suotuisa ympäristö, viimeistellään sisämarkkinat ja poistetaan investointien esteet. Kyseiset toimet ovat keskeisessä asemassa pyrittäessä parantamaan tuottavuutta ja työllisyyttä, edistämään lähentymistä sekä lisäämään euroalueen talouden kasvupotentiaalia ja sopeutumiskykyä. Toteuttamalla rakenneuudistukset luodaan tehokkaat markkinat, joilla on nopeasti reagoivat hintamekanismit. Näin tuetaan rahapolitiikkaa helpottamalla sen välittymistä reaalitalouteen. Uudistuksista, joilla poistetaan investointien pullonkauloja ja tuetaan investointeja, voidaan saada kaksinkertainen hyöty, kun niillä vauhditetaan taloudellista toimintaa lyhyellä aikavälillä ja luodaan kapasiteettia pitkän aikavälin kasvulle.

Tuottavuutta parantavat uudistukset ovat erityisen tärkeitä niille jäsenvaltioille, joilla on sekä suuri velkaantumisen vähentämistarve että huomattava ulkomaanvelka, koska talouskasvun kiihtyminen auttaa vähentämään velan määrää suhteessa bruttokansantuotteeseen. Hintakilpailukyvyn ja reaalisen kilpailukyvyn parantaminen edistäisi myös osaltaan kyseisten maiden ulkoisen tasapainon palauttamista. Jäsenvaltiot, joilla on suuri vaihtotaseen ylijäämä, voivat edistää euroalueen talouden tasapainottamista toteuttamalla rakenneuudistuksia ja muita toimenpiteitä, jotka helpottavat ylimääräisten säästöjen ohjaamista kotimaiseen kysyntään, erityisesti investointeja lisäämällä. Nykyinen alhainen korkotaso tarjoaa myös uusia mahdollisuuksia tässä suhteessa erityisesti maissa, joilla on paljon finanssipoliittista liikkumavaraa.

(3) Rakenneuudistusten, mukaan lukien maakohtaisiin suosituksiin sisältyvät sekä talous- ja rahaliiton viimeistelyn edellyttämät uudistukset, toteutuksen paremmalla koordinoinnilla voidaan tuottaa myönteisiä heijastusvaikutuksia kaikissa jäsenvaltioissa ja lisätä uudistusten myönteisiä lyhyen aikavälin vaikutuksia. Euroryhmässä käydyt temaattiset keskustelut ovat osoittautuneet hyödyllisiksi, kun pyritään yhteisymmärrykseen uudistusten painopisteistä euroalueella, jaetaan parhaita käytänteitä sekä edistetään uudistuksen toteuttamista ja rakenteellista lähentymistä. Euroryhmän olisi jatkettava näitä keskusteluja mahdollisuuksien mukaan nykyistä tiiviimmin, ja hyödynnettävä sovittuja yhteisiä periaatteita ja vertailuanalyysia (benchmarking). **Keskusteluja olisi jatkettava tämän kuitenkaan rajoittamatta muissa asiaankuuluvissa neuvoston kokoonpanoissa meneillään olevia keskusteluja, ja ottaen tarpeen mukaan huomioon yhteisten haasteiden ja kokemusten EU:n laajuinen merkitys ja luonne.** Kansalliset tuottavuuskomiteat, jotka perustetaan 20. syyskuuta 2016 annetun neuvoston suosituksen[3] mukaisesti, voivat myös osallistua kansallisella tasolla keskusteluun ja jäsenvaltioissa tarvittavien, euroalueen talouteen liittyvien rakenneuudistusten suunnitteluun.

[3] EUVL C 349, 24.9.2016, s. 1.

(4) Yhteisiin sääntöihin perustuvien kansallisten finanssipolitiikkojen tiivis koordinointi on välttämätöntä, jotta saadaan aikaan asianmukainen finanssipolitiikan kokonaisviritys ja moitteettomasti toimiva rahaliitto. Yhteisillä finanssipoliittisilla säännöillä tähdätään velan kestävän tason saavuttamiseen kansallisella tasolla samalla kun jätetään liikkumavaraa makrotalouden vakauttamiseen. Euroalueen finanssipolitiikan kansallisessa ja kokonaisvirityksessä on tästä syystä tasapainotettava sekä kansallisella että euroalueen tasolla kaksi tavoitetta eli kansallisen julkisen talouden pitkän aikavälin kestävyyden varmistaminen ja makrotalouden vakauttaminen lyhyellä aikavälillä. Nykytilanteessa vallitsee suuri epävarmuus elpymisen vahvuudesta ja taloudessa olevan käyttämättömän kapasiteetin määrästä. Koska taloutta on elvytetty huomattavasti rahapolitiikalla, finanssipolitiikalla olisi euroalueen tasolla täydennettävä rahapolitiikkaa kysynnän ja erityisesti investointien tukemisessa sekä pyrittäessä eroon hitaasta inflaatiovauhdista. Finanssipolitiikan vaikutukset, mukaan lukien heijastusvaikutukset eri maihin, tehostuvat alhaisten korkojen ympäristössä. Tämän vuoksi on perusteltua suosittaa positiivisempaa finanssipolitiikan viritystä koko euroalueelle. Komissio katsoo vuoden 2017 osalta, että näissä olosuhteissa sopiva finanssipoliittisen elvytys olisi koko euroalueen tasolla enimmillään 0,5 prosenttia suhteessa BKT:hen[4]. Tämä on varovainen ja käytännönläheinen tavoite, joka sijoittuu mahdollisten tavoitteiden alarajan (0,3 prosenttia) ja ylärajan (0,8 prosenttia) väliin. Tarkoitus on löytää tasapaino makrotalouden vakauttamiseen ja julkisen talouden kestävyyteen liittyvien seikkojen välille.

Samaan aikaan julkinen velka on yhä korkealla tasolla, ja julkinen talous on saatava keskipitkällä aikavälillä kestävälle pohjalle useissa jäsenvaltioissa. Tämän vuoksi on tarpeen varmistaa julkisen talouden sopeutustoimien asianmukainen eriyttäminen jäsenvaltioittain ottaen samalla huomioon julkisen talouden liikkumavara ja heijastusvaikutukset muihin euroalueen valtioihin. Jäsenvaltioiden, jotka ylittävät selvästi julkisen talouden tavoitteensa, pitäisi käyttää liikkumavaraansa kotimaisen kysynnän ja korkealaatuisten investointien tukemiseen, mukaan lukien rajat ylittävät investoinnit Euroopan investointiohjelman yhteydessä. Esimerkiksi Euroopan strategisten investointien rahastolle (ESIR) myönnetyt takaukset ovat erityisen tuloksellinen tapa maksimoida niiden jäsenvaltioiden toimien vaikutukset reaalitalouteen ja elpymiseen euroalueella, joiden julkisessa taloudessa on liikkumavaraa. Jäsenvaltioiden, joiden on jatkettava julkisen talouden sopeuttamista vakaus- ja kasvusopimuksen ennaltaehkäisevän osion puitteissa, pitäisi varmistaa, että ne tulevana vuonna pitkälti täyttävät vakaus- ja kasvusopimuksen vaatimukset. Jäsenvaltioiden, joihin sovelletaan vakaus- ja kasvusopimuksen korjaavaa osiota, on varmistettava liiallisen alijäämänsä oikea-aikainen korjaaminen muun muassa luomalla finanssipoliittiset puskurit odottamattomien olosuhteiden varalle.

---

[4] Ks. COM(2016) 727 final, 16.11.2016.

Rakenneuudistuksilla, erityisesti niillä, jotka lisäävät tuottavuutta, voitaisiin tukea kasvua ja parantaa julkisen talouden kestävyyttä. Lisäksi kansallisten talousarvioiden tulo- ja menopuolen koostumuksen ja hallinnoinnin määrätietoinen parantaminen siirtämällä resursseja aineellisiin ja aineettomiin investointeihin lisäisi lyhyellä aikavälillä talousarvioiden vaikutusta kysyntään ja pitkällä aikavälillä tuottavuutta. Toimivat kansalliset julkisen talouden kehykset ovat tarpeen, jotta voidaan lisätä jäsenvaltioiden politiikan uskottavuutta ja auttaa löytämään tasapaino makrotalouden lyhyen aikavälin vakauttamisen, julkisen velan kestävyyden ja pitkän aikavälin kasvun välillä.

(5) Työmarkkinoiden asteittainen elpyminen jatkuu euroalueella, ja työttömyys vähenee tasaisesti. Sen sijaan nuorisotyöttömyys- ja pitkäaikaistyöttömyysaste on korkea, ja köyhyys, **sosiaalinen syrjäytyminen ja eriarvoisuus ovat edelleen vakavia huolenaiheita** useissa jäsenvaltioissa. Työmarkkinoiden joustavuutta ja sopeutumiskykyä lisäävissä uudistuksissa on edistytty **[...]**, mutta euroalueella on edelleen merkittäviä eroja, jotka muodostavat haasteen sen kitkattomalle toiminnalle. Huolellisesti suunnitellut, oikeudenmukaiset ja osallistavat työmarkkinat sekä sosiaaliturva-, vero- ja etuusjärjestelmät ovat välttämättömiä, jotta työvoimaa voidaan jatkuvasti kohdentaa kitkattomasti tuottavampaan toimintaan. Näin tuetaan niiden henkilöiden (uudelleen)työllistymistä, jotka siirtyvät työpaikasta toiseen tai jotka ovat syrjäytyneet työmarkkinoilta, vähennetään segmentoitumista ja edistetään **taloudellista ja** sosiaalista **lähentymistä**, myös mahdollisuuksia saada laadukkaita työpaikkoja. Tämä johtaa myös tuloksellisempaan automaattiseen vakautukseen ja vahvempaan, **kestävämpään ja osallistavampaan** kasvuun ja työllisyyteen, mikä on tärkeää pyrittäessä vastaamaan sosiaalisiin haasteisiin euroalueella. Tarpeellisia uudistuksia ovat:
i) työllisyysturvalainsäädännön muutokset, joilla pyritään luotettaviin sopimusjärjestelyihin, jotka tarjoavat joustavuutta ja turvaa sekä työntekijöille että työnantajille, edistävät työmarkkinasiirtymiä, estävät eriarvoisten työmarkkinoiden syntymisen ja mahdollistavat tarvittaessa työvoimakustannusten sopeuttamisen; tällä alalla uudistuspyrkimykset ovat olleet erityisen voimakkaita viime vuosina;
ii) osaamisen kehittäminen parantamalla koulutusjärjestelmien ja kattavien elinikäisen oppimisen strategioiden tuloksia ja tehokkuutta keskittyen työmarkkinoiden tarpeisiin;

iii) tuloksellinen aktiivinen työmarkkinapolitiikka, jolla autetaan työttömiä, mukaan lukien pitkäaikaistyöttömät, palaamaan työmarkkinoille ja lisätään työmarkkinoille osallistumista ja iv) uudenaikaiset, **kestävät** ja riittävät sosiaalisen suojelun järjestelmät, **joilla tuetaan tehokkaasti ja vaikuttavasti elämänkaaren kaikissa vaiheissa sekä sosiaalista osallisuutta että** integroitumista työmarkkinoille. Työmarkkinoiden tuloksia voidaan parantaa myös siirtämällä verotuksen painopistettä pois työn verotuksesta, erityisesti pienituloisten osalta, ja varmistamalla verojärjestelmien oikeudenmukaisuus. Tällaiset uudistukset toteuttaneet euroalueen jäsenvaltiot selviytyvät paremmin talouden häiriöistä ja niillä on parempi työllisyystilanne ja sosiaalinen tuloskunto. **Tällaisten uudistusten suunnittelussa on otettava huomioon niiden mahdollisen sosiaalinen vaikutus.**

(6) Pankkiunionin perustaminen on saavutetusta edistymisestä huolimatta edelleen kesken. Yhteisen talletussuojajärjestelmän ja kriisinratkaisurahastoa tukevan varautumisjärjestelyn puuttuminen haittaavat pankkiunionin pyrkimyksiä poistaa pankkien ja valtioiden välinen yhteys. Vaikka euroalueen pankkisektorin häiriönsietokyky on kokonaisuudessaan kasvanut kriisin jälkeen, pankkeihin kohdistuvia paineita ovat kasvattaneet useat syyt, kuten järjestämättömien luottojen suuri määrä sekä tehottomat liiketoimintamallit ja ylikapasiteetti joissakin jäsenvaltioissa. Tämä kaikki johtaa heikkoon kannattavuuteen ja uhkaa pankkien elinkelpoisuutta. Tällainen paine vähentää pankkien kykyä tarjota luottoja talouden toimijoille. Riskit ulottuvat myös reaalitalouteen, ja joissakin jäsenvaltioissa julkista ja finanssialan ulkopuolista yksityistä velkaa on edelleen paljon. Yksityissektorilla tarvitaan jatkuvaa, hallittua velkavivun purkamista kartoittamalla elinkelpoiset velat, hoitamalla niihin liittyvät maksut ja tarvittaessa järjestelemällä ne uudelleen sekä likvidoimalla kestämättömällä tasolla oleva velkakanta, jotta pääomaa voidaan uudelleenkohdentaa nopeammin ja tehokkaammin. Tässä yhteydessä on löydettävä ratkaisu suurena pysyneeseen järjestämättömien luottojen määrään ja noudatettava yrityksiin ja kotitalouksiin sovellettavien maksukyvyttömyyskehysten suunnittelussa yhteisiä periaatteita muun muassa kehittämällä maksukyvyttömyysmenettelyjä ja tuomioistuimen ulkopuolista riidanratkaisua. Nämä ovat keskeisiä tekijöitä onnistuneessa ja kasvua edistävässä velkavivun purkamisprosessissa.

(7) Viimeksi kuluneen vuoden aikana on edistytty jonkin verran talous- ja rahaliiton viimeistelyä koskevassa viiden puheenjohtajan kertomuksessa esitettyjen aloitteiden osalta muun muassa kasvattamalla euroalueen roolia talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson yhteydessä, antamalla suositus kansallisten tuottavuuskomiteoiden perustamisesta sekä perustamalla komissioon Euroopan finanssipoliittinen komitea. Myös finanssipoliittisten sääntöjen yksinkertaistamiseen ja niiden läpinäkyvyyden parantamiseen liittyvä työ on käynnissä. Toisaalta ei ole saavutettu yhteisymmärrystä muista talous- ja rahaliiton kannalta keskeisen tärkeistä aloitteista, joihin kuuluu muun muassa komission marraskuussa 2015 ehdottama eurooppalainen talletussuojajärjestelmä. Lisäksi viiden puheenjohtajan kertomuksen perusteella edessä on laajempia haasteita. Komissio on ilmoittanut aikovansa antaa maaliskuussa 2017 Euroopan tulevaisuudesta valkoisen kirjan, jossa käsitellään myös talous- ja rahaliiton tulevaisuutta. Tulevista toimista sopiminen edellyttää kaikilta euroalueen jäsenvaltioilta ja EU:n toimielimiltä yhteistä sitoutumista ja päämäärää. Mukaan on saatava myös euroalueen ulkopuoliset jäsenvaltiot, koska vahva talous- ja rahaliitto antaa mahdollisuuden vastata koko unioniin kohdistuviin haasteisiin vahvemmin, ja sillä on myönteinen vaikutus myös euroalueen ulkopuolisiin jäsenvaltioihin,

SUOSITTAA, että euroalueen jäsenvaltiot toimivat jäsenvaltiokohtaisesti ja yhdessä euroryhmän puitteissa vuosina 2017–2018 seuraavasti:

1. Harjoitetaan politiikkaa, jolla tuetaan kasvua lyhyellä ja pitkällä aikavälillä sekä parannetaan talouden sopeutumiskykyä, tasapainottamista ja lähentymistä. Asetetaan etusijalle uudistukset, jotka lisäävät tuottavuutta, parantavat institutionaalista ja liiketoimintaympäristöä, poistavat investointeja haittaavia pullonkauloja ja tukevat työpaikkojen luomista. Jäsenvaltioiden, joilla on vaihtotaseen alijäämä tai paljon ulkomaanvelkaa, olisi lisättävä tuottavuutta ja hillittävä samalla yksikkötyökustannusten kasvua. Jäsenvaltioiden, joilla on suuri vaihtotaseen ylijäämä, olisi nopeutettava toimenpiteitä, jotka auttavat vahvistamaan kotimaista kysyntää ja erityisesti investointeja.

2. Toteutetaan positiivinen finanssipolitiikan kokonaisviritys, joka lisää politiikkayhdistelmän tasapainoa. Näin voitaisiin tukea uudistuksia ja vahvistaa elpymistä kasvattamalla julkista taloutta enintään 0,5 % suhteessa BKT:hen vuonna 2017. Toteutetaan kansallisia toimia, joilla turvataan julkisen talouden pitkän aikavälin kestävyys vakaus- ja kasvusopimusta noudattaen, ja samalla vakautetaan makrotaloutta lyhyellä aikavälillä euroalueella käyttäen hyväksi kaikkea olemassa olevaa liikkumavaraa vakaus- ja kasvusopimuksen mukaisesti. Eriytetään yksittäisten jäsenvaltioiden julkisen talouden sopeutustoimia ottamalla paremmin huomioon niiden tilanne suhteessa vakaus- ja kasvusopimuksen vaatimuksiin, euroalueen kokonaistilanne sekä euroalueen maiden väliset heijastusvaikutukset:
i) niiden jäsenvaltioiden, jotka ylittävät julkisen talouden tavoitteensa, olisi käytettävä liikkumavaraansa kotimaisen kysynnän ja korkealaatuisten investointien tukemiseen, mukaan lukien rajat ylittävät investoinnit, osana Euroopan investointiohjelmaa;
ii) jäsenvaltioiden, joiden on jatkettava julkisen talouden sopeuttamista vakaus- ja kasvusopimuksen ennaltaehkäisevän osion puitteissa, olisi varmistettava, että ne täyttävät pitkälti vakaus- ja kasvusopimuksen vaatimukset;
iii) jäsenvaltioiden, joihin sovelletaan korjaavaa osiota, olisi varmistettava liiallisen alijäämänsä oikea-aikainen korjaaminen muun muassa luomalla finanssipoliittiset puskurit odottamattomien olosuhteiden varalle. Parannetaan julkisen talouden rakennetta luomalla enemmän mahdollisuuksia aineellisille ja aineettomille investoinneille ja varmistetaan kansallisten finanssipolitiikan kehysten tuloksellinen toiminta.

3. Toteutetaan uudistuksia, joilla edistetään **kilpailukykyä**, työpaikkojen luomista, **työpaikkojen laatua, kestävyyttä sekä taloudellista ja** sosiaalista [...] lähentymistä [...] työmarkkinaosapuolten tuloksellisen vuoropuhelun tukemana. Uudistuksissa olisi yhdistettävä
i) luotettavat työsopimusjärjestelyt, jotka tarjoavat joustavuutta ja turvaa sekä työntekijöille että työnantajille;
ii) korkealaatuiset, tehokkaat koulutusjärjestelmät ja työmarkkinoiden tarpeisiin keskittyvät kattavat elinikäisen oppimisen strategiat;
iii) tuloksellinen aktiivinen työmarkkinapolitiikka, jolla tuetaan työmarkkinoille osallistumista;
iv) uudenaikaiset, **kestävät** ja riittävät sosiaalisen suojelun järjestelmät, **joilla tuetaan tehokkaasti ja vaikuttavasti elämänkaaren kaikissa vaiheissa sekä sosiaalista osallisuutta että** integroitumista työmarkkinoille. Verotuksen painopistettä olisi siirrettävä pois työn verottamisesta, erityisesti pienipalkkaisten työntekijöiden osalta ja niissä jäsenvaltioissa, joissa kustannuskilpailukyky on jäänyt jälkeen euroalueen keskiarvosta. Jäsenvaltioissa, joiden julkisessa taloudessa ei ole liikkumavaraa, tämä olisi tehtävä julkisen talouden kannalta neutraalisti.

4. Sovitaan komission marraskuussa 2015 antamaan ehdotukseen perustuvasta eurooppalaisesta talletussuojajärjestelmästä ja aloitetaan kriisinratkaisurahastoa tukevaa varautumisjärjestelyä koskeva työ, jotta järjestely saadaan käyttöön ennen rahaston siirtymäkauden päättymistä. Laaditaan ja toteutetaan toimiva euroalueen laajuinen strategia, jotta voidaan puuttua pankkialan elinkelpoisuutta uhkaaviin riskeihin, joita ovat muun muassa järjestämättömien lainojen suuri määrä, tehottomat liiketoimintamallit ja ylikapasiteetti. Niissä jäsenvaltioissa, joissa yksityissektorilla on paljon velkaa, olisi edistettävä velkaantumisen hallittua vähentämistä.

5. Nopeutetaan talous- ja rahaliiton viimeistelyyn tähtääviä aloitteita avoimesti ja läpinäkyvästi ja noudattaen täysin EU:n sisämarkkinoiden periaatteita. Toteutetaan jäljellä olevat viiden puheenjohtajan laatiman rahaliiton viimeistelyä koskevan kertomuksen mukaiset ensimmäisen vaiheen toimet.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja